ramus q̄a venire debem⁹ ad man⁹
eius. Igit᷑ de his oībȝ ⁊ alys cito et
firmit᷑ emendem⁹. ⁊ vbicu͞qȝ fuerit
sc̄issimū corp⁹ dn̄i nr̄i ihu cristi d
liate collocatū et electū ꝛmoueat᷑
de loco illo ⁊ portetur in loco p̄cioſo
et cōſignetur. Dilc̄ noīa ⁊ v̄ba dn̄i
ſcripta vbicu͞qȝ inueniantur in locꝭ
īmūdis colligantur et in loco ho
neſto debeant collocari. Et ſciamus
q̄a h⁹ oīa tenemur ſup oīa obſer
uare ſc̄dū p̄cep̄ dn̄i et cōſtitutōeſ
ſc̄e m̄ris ecc̄ie. Et q̄ hoc nō fecerit
ſciat ſe corā deo ⁊ dn̄o nr̄o ihu criſ
to in die iudicij ꝛddē racionē. Hoc
ſcriptū ut meli⁹ debeat obſeruari.
ſciant ſe bn̄dictos a dn̄o deo q̄ ipm

Regina ¶ fecerit exēplari.
R ſapiā dn̄s te ſaluet cū tua
ſoroē ſc̄ā pura ſimplicitate. Dn̄a
ſc̄ā pauptas dn̄s te ſaluet cū tua
ſorore ſc̄ā hu͞ilitate. Dn̄a ſc̄ā cari
tas dn̄s te ſaluet cū tua ſoroē ſc̄ā
obia. Sc̄iſſime v̄tutes oēs vos ſal
uet dn̄s a q̄ venitis ⁊ p̄ceditis. Nul
lus homo ē penit⁹ in iſto mūdo q̄
vnā ex vobis poſſit hr̄e niſi p̄us
moriatur. Qui vnā hȝ ⁊ alias nō
offendit oēs hȝ. et q̄ vnā offendit
nullā hȝ et oēs offendit. et vnaq̄qȝ
confundit vicia et pc̄ā. Sc̄ā ſapiā
confundit ſathan et oēs malicias
eius. Pura ſancta ſimplicitas cō
fundit oēm ſapiām hui⁹ mūdi. et

ſapiām corpis. Sc̄ā pauptas cō
fundit cupiditatē et auariciā
et curas h⁹ ſc̄li. Sc̄ā hu͞ilitas cō
fundit ſuperbiā ⁊ oēs hoīes q̄
ſūt in mūdo. ſilr̄ ⁊ oīa q̄ in mū
do ſunt. Sc̄ā caritas cōfundit
oēs dyabolicas et carnales
temptacioēs ⁊ oēs carnales ti
moēs. Sc̄ā obia cōfundit oēs
corporales et carnales volū
tates et habet mortificatū
corp⁹ ſuū ad obiam ſpc̄s et ad
obiaȝ fr̄is ſui et ē ſubdit⁹ et ſup
poſit⁹ oībȝ hoībȝ qui ſunt in
mūdo. ⁊ nō tm̄ ſolis hoībus.
ſȝ eciā oībus beſtiys et feris.
ut poſſint facē de eo quicq̄d
volūt q̄ntū fuerit eis datū
deſup a dn̄o ¶ Exemplum
F uit quidā miles fortis
et multas habuit victo
rias. q̄ poſtea fact⁹ ē frat᷑ mioꝛ
Et cū dērideret eū milites q̄a
intrauit talē ordinē quin po
cius intraſſȝ ad templarios
et h⁹moi vbi poſſȝ pluā bona
facē et continue ēē in bello:
reſpondit. Quo vobis q̄n ha
beo ſitim. famē. frigus. et hui⁹
modi. ad huc cū hoc ī pugnat
me mot⁹ ſupbie ⁊ cōcupiſcēcie
et h⁹moi. q̄nto magis ſi vide
rē pedes meos ferreos et eēm
ſup equū pulchrū et h⁹moi.

Et addidit. Hattenꝰ inquit
q̄ fui fortis alios impugnando.
de cetero volo esse fortis meipȝ
īpugnando Ex speculo histo
riali lib° xxxi. ca. c vij.

Per civitates ⁊ castella
longe lateq; b̄ts frāciscꝰ
circuiens tantoꝝ dīna v̄tute
ad pn̄iaȝ corda cōmouit q̄ et
aliquociens ad r̄ligionis ha
bitū triginta r̄cepit. Confū
debatur heretica p̄uitas. fides
extollebatur catholica. quā nō
solū scs̄ iste magnificauit vi
ta et v̄bis. s; et plurimis exti
lit miraculoꝝ p̄digiis. Nā et
ocm̄ languorē diuini nōis in
uocata v̄tute curauit. v̄bo mag
nifice demones effugauit. nul
laq; oranti necessitas vl' pericu
li difficultas obsiste potuit.
Panes eciā ad bn̄dicendū illi
sepius offerebāt. de q̄bus egri
gustantes a diu'so languoris
ītōmodo r̄surgebāt. Crebro
q̄q; pius p̄r q̄si semiuiuꝰ a p̄plo
delictus ē eo q̄ tunicā eius p
particulas cū cultellis inciderent
easq; deuote contra diu'sa pe
ricula p salutis r̄medio cōser
uarēt. Ipē aūt vir scs̄ ea p̄ci
pue q̄ circa xp̄m gesta sūt assi
dua meditatione reuoluens die
dn̄ice natiuitatis instante. hu
milē nascētis in betlehē saluatoris
infancie paup̄tatē. silitudine q̄ po
terat r̄p̄sentare desiderās. ad cas
tellū de grecio quendā virū r̄ligio
sū ⁊ nobilē noīe iohēz p̄misit q̄ ad
hoc bouē ⁊ asinū cū p̄sepio cōtra
festi gaudia sibi p̄parauit. Prepa
rato itaq; p̄sepio fenū īponitur.
Adducti bos et asinꝰ ad p̄sepe collo
cātur. ⁊ sic cū gaudio vigilie celebres
inchoant'. Frēs q̄q; laudes deo debitas
exsoluebāt. ⁊ cūcti q̄ aderāt nouis
leticie canticis applaudebāt. Stabat
aūt corā p̄sepio b̄ts frāciscꝰ suspiriis
p̄ gaudio plenꝰ inedicabili suauitate
p̄fusus. Tandē sup ip̄m p̄sepe sa
cra celebrantur solempnia missaꝝ.
Et ipē sanctꝰ dei leuita solēnibus
ornamētis indutꝰ euāgeliū voce
sonora p̄nūciat. At deinde p̄plo
de nato in betlehem r̄ge paupere
melliflua p̄dicat. Miranda vero
talis ibidem cuidā viro v̄tutis oste
sa ē visio. Vidit ad p̄sepe dom̄
b̄tm̄ f. accede et quendā qui in illo
iace videbatur exanimis velud a
sompni sopore puerulū excitarē cre
ditur. Itaq; nō īmerito suā dn̄s ih̄s
xp̄s īfanciā r̄colenti in huiꝰ formu
la ē absurde mōstratꝰ. Quippe q̄
in multoꝝ cordibȝ p oblivione q̄si
sopitꝰ ⁊ mortuꝰ veluti p b̄ti f. doc
trinā ad exemplū euigilans ad me
moriā est r̄ductꝰ. Finitis igitur tātis